

SKARE 2007 - tentokrát ze břehu

Když jsem v pátek 27. dubna vstával, bylo mi jasné, že letošní SKARE pro mne vlastně již skončilo. Takhle důkladné nachlazení jsem neabsolvoval již několik let. Odpoledne, když jsem se chystal k odjezdu, jsem se rozhodl, že pokud budu moci spát v malé místnosti (aby to ode mne ještě někdo nedej bože nechytil) a nebude mi zas tak úplně nejhůř, tak tam zůstanu. V žádném případě však nebudu závodit. Obě podmínky se podařilo splnit, takže jsem na Seči zůstal a tak mohl vzniknout i tento článek.

V sobotu ráno bylo nádherné slunečné počasí, ale. Samozřejmě, že nikdy nic nemůže být stoprocentní, takže taková drobná vada na kráse - nefoukal vítr. No nasnídali jsme se, v osm hodin byl nástup, potom následovala příprava lodí, trati, startovních listin. Mezitím začalo trošičku foukat, takže jsme odstartovali jedinou rozjíždětku závodu vlčat, která se jela současně se závodem Kadetů.

Já jsem se mezitím prošel několikrát přístavištěm, abych zkontroloval startovní pole. V přístavišti jsem našel větší množství oplachtěných pramic P 550 (několik P 550E) a Efendiho rozšířenou P 550, jejíž trup je přece jenom již značně odlišný. Dále tam byly čtyři Kadety, jeden Létající Holanďan jedna Evropa a jedna loď 407 (Flintova), jeden Vaurien, který se nakonec závodů nezúčastnil, a jedna loď označená V, kterou získal Myšák ze Švýcarska a která vzhledem ke své nízké hmotnosti a poměrně značnému oplachtění zřejmě bude jednou hodně rychlá.

První rozjížděka se díky slabému větru neskutečně vlekla. Než skončila, byla poslána většina mužstva na oběd. Po jejím skončení se urychleně naobědvali rozhodčí. Když však chtěl Amateur vstoupit do člunu, že odstartuje první rozjíždětku skautů, ukázalo se, že Elektrikář, který měl být na člunu s ním není k sehnání a tak vyrazil na start sám. Tato rozjížděka už trvala o trochu kratší dobu, protože se vítr trošičku zmátořil a už se nestávalo tak často, že by nefoukalo vůbec. Na trati zato vzniklo několik strkanic, jejichž účastníci se neobtěžovali točit trestná kolečka. Tahle záležitost nakonec skončila u "zeleného" stolu (koho kdy napadl tento název, když náš stůl je v přírodní barvě smrkového dřeva) a byla rozsouzena ke všeobecnému souhlasu všech zúčastněných. Pak následovala druhá rozjížděka kategorie skautů, která již dopadla bez problémů.

Nyní již následovala kategorie roverů. Tato kategorie bývala dříve poměrně slabě obsazená, ale letos byl velice silná jak co do počtu lodí, tak i do umění posádek. Navíc opět poněkud zesílil vítr a rozjížděky byly díky tomu zase o něco kratší. Roveři proto stihli rozjížděky tři. Posádky tří lodí si ale po druhé rozjížděce myslely, že závod pro ně již skončil a v okamžiku, kdy zjistili, že mají pět minut do startu měly již prakticky kompletně odstrojené lodě. Jedna z těchto lodí okamžitě začala zase loď připravovat a nakonec odstartovala s určitým zpožděním mezi posledními loděmi. Tuto rozjíždětku sice nevyhrála, ale po heroickém výkonu v ní skončila třetí a celkově svoji kategorii vyhrála.

Ted' už zbývalo jenom se navečeřet, spočítat výsledky a napsat diplomy z mistrovství. Pak se jen pokusit o spánek, což jde s rýmou dost těžko.

Ráno jsem se probudil do podobného rána, jako bylo to sobotní. Při nástupu jsem stanovil čas startu Modré stuhy a doufal, že se do té doby vítr nad závodníky smiluje. A smiloval se. Když jsme přišli k vodě, začalo trochu foukat. Všichni tedy honem ustrojili lodě a

vyrazili na vodu. Start proběhl prakticky přesně podle plánu. Jakmile lodě zmizely za mysem, zdálo se mi, že vítr trošičku přidal. Rozhodně dřív, než jsem si myslel se však za mysem objevila první plachta. K mé velké úlevě to byla naše Missouri (FD), která s velkým náskokem doplula do cíle jako první (po sérii několika druhých míst).

Nyní již zbývalo jenom napsat diplomy z Modré stuhy, naobědvat se, uklidit lodě a tábořiště, vyhlásit výsledky na závěrečném nástupu a rozjet se domů.

SKARE 2008 třikrát ahoj!!!

Sam